

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 744/2024
25.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Андријана Крстић, адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, коју заступа Правобранилац Општине Власотинце, ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3211/2023 од 07.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 25.04.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3211/2023 од 07.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3211/2023 од 07.11.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу П1 5/22 од 03.07.2023. године, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужиља претрпела злостављање на раду у периоду од 13.12.2019. године до 18.05.2021. године од стране одговорног лица тужене - начелника Општинске управе Општине Власотинце ББ, да се забрани даље вршење понашања које представља злостављање, забрани даљег вршења злостављања, односно понављања злостављања, да се уклоне последице злостављања и да се тужена обавезе да у дневном листу „Блиц“ о свом трошку објави пресуду донету поводом тужбе и да о томе благовремено обавести тужиљу (став први изреке). Обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 263.750,00 динара (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3211/2023 од 07.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Лесковцу П1 5/22 од 03.07.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни суд одлучи о ревизији као посебној на основу члана 404. ЗПП.

Тужена је одговорила на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) предвиђено је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о захтевима тужиле за заштиту од злостављања на раду. Нижестепени судови су закључили да не постоје индивидуализоване штетне радње које су биле недвосмислено уперене против тужиле, као жртве мобинга, пошто тужила својом активношћу није учинила вероватним да у радњама одговорног лица има елемената злостављања у складу са чланом 6. Закона о спречавању злостављања на раду („Сл. гласник РС“, бр.36/2010). Питање постојања радњи које представљају злостављање на раду је чињенично питање, па пошто уз ревизију нису достављене одлуке донете у инстанционој контроли, као доказ другачије праксе у битно истоврсној чињеничној ситуацији, по оцени Врховног суда нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити постоји потреба уједначавања судске праксе и потреба новог тумачења права.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 29. став 1. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр. 36/10) прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона, док је чланом 29. став 4. истог закона, између осталог, прописано да је спор из става 1. овог члана радни спор.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у парницама из радних односа у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије.

Из наведених разлога се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

Врховни суд је одлуку о захтеву тужиље и туженог за накнаду трошкова по ревизији, садржану у ставу трећем изреке, донео применом члана 165. став 2. у вези чланова 153. став 2. и 154. став 1. ЗПП имајући у виду да тужиља није успела са ревизијом, а захтев туженог за накнаду за састав одговора на ревизију није усвојен јер није био нужан трошак за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**